

VENDIM
Nr. 25, datë 27.3.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i	Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	anëtar i	“ “
Vitore Tusha	anëtare e	“ “
Gani Dizdari	anëtar i	“ “
Besnik Imeraj	anëtar i	“ “
Fatos Lulo	anëtar i	“ “
Fatmir Hoxha	anëtar i	“ “

me sekretare Belma Lleshi, në datën 23.2.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 2 Akti, që u përket palëve:

KËRKUES: Ilir Tasha

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Ministria e Shëndetësisë, Rektorati i Universitetit të Mjekësisë,

Përmbartuesi Privat Xhafer Sadiku

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

BAZA LIGJORE: Neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, shqyrtoi pretendimet e kërkuarit, që kërkoj pranimin e kërkesës, pretendimet e subjekteve të interesuara, Ministrisë së Shëndetësisë, e cila kërkoj pranimin e kërkesës dhe Rektoratit të Universitetit të Mjekësisë, i cili kërkoj rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuari Ilir Tasha është diplomuar mjek i përgjithshëm në vitin 1992, si dhe është specializuar mjek obstetër-gjinekolog në vitin 1998. Prej vitit 1998 deri në vitin 2005 ka punuar në *Spitalin* Universitar Obstetrik Gjinekologjik (SUOGJ) “Mbretëresha Geraldinë”. Nga viti 2005 e në vazhdim ka punuar në SUOGJ-në “Koço Gliozheni”. Në datën 4.4.2013 me urdhër të ministrit të Shëndetësisë kërkuari është emëruar në pozicionin shëf i Klinikës së Patologjisë së Barrës.

2. Ministri i Shëndetësisë, me urdhrin nr. 282, datë 30.4.2013, ka urdhëruar organizimin e shërbimeve dhe kthimin sipas strukturës dhe pozicioneve para miratimit të VKM-së nr. 771, datë 7.11.2012, “Për miratimin e kriterëve për përcaktimin e numrit të personelit dhe kapaciteteve të njësive të shërbimit në qendrat spitalore universitare” të drejtuesve të tyre. Riorganizimi do të bëhet sipas parashikimeve të ligjit nr. 9741, datë 21.5.2007, “Për arsimin e lartë”.

3. Kërkuari së bashku me 2 mjekë të tjerë, me pretendimin se urdhri i ministrit është nxjerrë në kundërshtim me ligjin, i janë drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë duke paditur Ministrinë e Shëndetësisë me kërkesëpadi me objekt konstatimin e pavlefshmërisë së urdhrit nr. 282, datë 30.4.2013 të ministrit të Shëndetësisë. Me vendimin e datës 7.6.2013, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur pezullimin e zbatimit të aktit administrativ.

4. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 9441, datë 23.9.2013, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë, konstatimin e pavlefshmërisë së urdhrit nr.282, datë 30.4.2013 të ministrit të Shëndetësisë

dhe ligjërimin e vendimit të datës 7.6.2013 për pezullimin e zbatimit të urdhrit të ministrit. Vendimi ka marrë formë të prerë në datën 6.11.2013, pasi nuk është ankimuar.

5. Me vendimin nr. 9441/U, datë 23.9.2013 Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur lëshimin e urdhrit të ekzekutimit për vendimin gjyqësor të formës së prerë.

II

6. **Kërkuesi Ilir Tasha** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese, duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6/1 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm.

7. **Subjekti i interesuar, Ministria e Shëndetësisë**, ka paraqitur parashtime me shkrim, duke argumentuar si vijon:

7.1 Me hyrjen në fuqi të ligjit nr. 80/2015 “Për arsimin e lartë dhe kërkimin shkencor në institucionin e arsimit të lartë në Republikën e Shqipërisë”, ministria po ndërmer hapat e nevojshëm për nxjerrjen e akteve nënligjore që lidhen me mënyrën e organizimit të strukturave shëndetësore universitare, si dhe mënyrën e përzgjedhjes së drejtuesve të shërbimeve spitalore.

7.2 Ministria e Shëndetësisë, me shkresën nr. 640 prot., datë 29.1.2014, i ka kërkuar drejtorit të spitalit “Koço Gliozheni” marrjen e masave për zbatimin e vendimit, duke vlerësuar se drejtori i këtij spitali i ka pasur të gjitha mundësitë për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë.

7.3 Çështja paraqitet komplekse nga pikëpamja faktike dhe ligjore, çka justifikon dhe vonesat në ekzekutim. Ministria vlerëson se përmbaruesi gjyqësor nuk ka ushtruar të gjitha kompetencat e tij për marrjen e masave për ekzekutimin e vendimit.

8. **Subjekti i interesuar, Rektorati i Universitetit të Mjekësisë**, ka paraqitur parashtime me shkrim, duke argumentuar si vijon:

8.1 Rektorati pasi është vënë në dijeni për ekzekutimin vendimit gjyqësor të formës së prerë me shkresën nr.1574/1 prot., datë 9.9.2014, ka njoftuar përmbaruesin gjyqësor, duke shprehur gatishmëri në ekzekutimin e vendimit, por nuk ka pasur korrespondencë të mëtijshme.

8.2 Spitali Universitar “Koço Gliozheni”, me shkresën nr. 704 prot., datë 7.11.2016, i është drejtuar rektoratit duke kërkuar sqarim lidhur me institucionin që duhet të emërojë shefat e shërbimeve. Rektorati, me shkresën nr. 2629/1 prot, datë 2.12.2016, ka sqaruar se lidhur me këtë informacion duhet t’i drejtohet Ministrisë së Shëndetësisë si organi që ka nxjerrë aktet.

8.3 Në vendimin nr. 9441, datë 23.9.2013 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë nuk janë sqaruar pasojat juridike që vijnë nga deklarimi i pavlefshëm i aktit juridik, pasi nuk janë kërkuar nga kërkuesi. Në zbatim të vendimit unifikues nr. 5, datë 30.10.2012 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë vetëm deklarimi si i pavlefshëm i veprimi juridik, i cili në kuptim të ligjit nuk ka prodhuar pasojë juridike, pa treguar shkakun e këtij veprimi dhe pasojat, nuk mund të merret në shqyrtim nga gjykata.

9. **Përmbaruesi gjyqësor privat Xhafer Sadiku** nuk ka paraqitur parashtime me shkrim.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

Gjykata vlerëson se kërkuesi legjitimohet *ratione personae* bazuar në nenin 131/f të Kushtetutës dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit 2-vjeçar të parashikuar nga neni 30/2 e ligjit nr.8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”. Lidhur me legjitimitimin *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për një

proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

11. Subjekti i interesuar, Rektorati i Universitetit të Mjekësisë, lidhur me legjitimimin *ratione materiae*, ka pretenduar se vendimi nr. 9441, datë 23.9.2013 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë nuk është titull ekzekutiv, pasi vetëm ka konstatuar pavlefshmërinë e tij dhe nuk ka rregulluar pasojat juridike të urdhrit të ministrit.

12. Gjykata konstaton se në çështjen në shqyrtim Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr. 9441/U, datë 23.9.2013, duke arsyetuar se bazuar në nenin 510/a të KPC-së, vendimi nr. 9441, datë 23.9.2013 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë përbën titull ekzekutiv ka vendosur lëshimin e urdhrit të ekzekutimit.

13. Gjykata vlerëson se pretendimi i subjektit të interesuar për vlefshmërinë e titullit ekzekutiv është i lidhur me zbatimin e ligjit në çështjen konkrete. Ky subjekt për pretendimin e tij ka në dispozicion mjete juridike të parashikuara nga ligji, si padinë për pavlefshmërinë e titullit ekzekutiv apo padinë e kundërshtimit të veprimeve të përmbaruesit gjyqësor. Si rrjedhim, Gjykata çmon se pretendimi i subjektit të interesuar nuk hyn në juridiksionin e gjykimit kushtetuese por në kompetencë të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm.

14. Gjykata Kushtetuese në jurisprudencën e saj ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi të formës së prerë të gjykatës duhet konsideruar si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 1, datë 21.1.2016, nr. 6, datë 23.2.2016; nr. 35, datë 27.10.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individit e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Gjykata ka rikonfirmuar qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces. Gjithashtu, Gjykata, duke u mbështetur edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ), është shprehur se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e kërkuarit dhe të autoriteteve përkatëse, si dhe interesin e kërkuarit. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkrese. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme. Ndërsa për sa i përket sjelljes së autoriteteve, Gjykata ka mbajtur qëndrimin se edhe në ato sisteme ligjore të cilat zbatojnë parimin se iniciativat procedurale u takojnë palëve, përsëri gjykatat kanë detyrimin për të siguruar progresin e gjyqësorisë me shpejtësi të mjaftueshme (*shih vendimet nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 9, datë 1.4.2009; nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

i) Kompleksiteti i çështjes

16. Çështja në shqyrtim ka si objekt ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 9441, datë 23.9.2013 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me të cilin është vendosur konstatimi i pavlefshmërisë së urdhrit nr. 282, datë 30.4.2013 të ministrit të Shëndetësisë. Me këtë urdhër është bërë riorganizimi i strukturave të shërbimeve të QSUT-së, si rrjedhim lrimi i kërkuarit nga detyra si shef i Klinikës së Patologjisë së Barrës.

17. Gjykata çmon se nga shqyrtimi i dokumenteve të paraqitura çështja konkrete nuk paraqet rrethana të veçanta apo kompleksitet që mund të justifikojë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së kërkuarit dhe i autoriteteve publike është me rëndësi në këtë kontekst.

ii) Sjellja e kërkuarit

18. Kohëzgjatja për të ekzekutuar vendimet gjyqësore të formës së prerë është vlerësuar nga Gjykata si thelbësore për të përcaktuar nëse ndodhemi para tejkalimit të afateve të arsyeshme. Ky element lidhet edhe me veprimet ose mosveprimet e kërkuarit, të cilat mund të kenë çuar në mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e caktuara nga ligji.

19. Në çështjen konkrete Gjykata vlerëson se kërkuari nuk është bërë pengesë për realizimin e procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Ai ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e së drejtës së cenuar. Lidhur me afatet kohore, vendimi për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë mban datën 23.9.2013 dhe deri në ditën e gjykimit nga kjo Gjykatë autoritetet e caktuara nuk kanë kryer veprimet e nevojshme për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë.

20. Për sa më sipër, Gjykata konstaton se kërkuari ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, për të rivendosur të drejtën e cenuar.

iii) Sjellja e autoriteteve

21. Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë (*shih vendimet nr. 4, datë 20.2.2013; nr. 10, datë 1.3.2012; nr. 2, datë 1.2.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Sipas kërkesës dhe dokumenteve bashkëlidhur rezulton se përmbaruesi gjyqësor privat Xhafer Sadiku i ka dërguar në vazhdimësi shkresa Ministrisë së Shëndetësisë, SUOGJ-së “Koço Gliozheni”, si dhe Rektoratit të Universitetit të Mjekësisë. Me shkresën nr. 232 prot., datë 29.7.2014 i është drejtuar Ministrisë së Shëndetësisë për lajmërimin për ekzekutimin vullnetar të detyrimit dhe me shkresën nr. 250 prot., datë 2.9.2014 i është drejtuar SUOGJ-së. Me shkresën nr. 268 prot., datë 22.9.2014 i është drejtuar SUOGJ-së dhe Rektoratit të Universitetit të Mjekësisë duke urdhëruar ekzekutimin e vendimit. Në kushtet kur nuk është marrë asnjë masë për ekzekutimin e vendimit, me shkresën nr. 318 prot., datë 31.10.2014, përmbaruesi gjyqësor ka marrë vendim për dënim me gjobë ndaj SUOGJ-së “Koço Gliozheni”.

23. Lidhur me vendimin për vendosjen e gjobës, me shkresën nr. 694 prot., datë 4.11.2014 drejtoresha e spitalit universitar “Koço Gliozheni” ka sqaruar se kërkuari paguhet nga spitali, por emërimi “shef klinike” në patologjinë e hershme nuk është në strukturë. Në shkresë vijon se lidhur me këtë i është kërkuar Ministrisë së Shëndetësisë ndryshimi i strukturës, pasi nuk është në kompetencë të spitalit. Pas këtyre korrespondencave, përmbaruesi gjyqësor, me vendimin nr.324 prot., datë 7.11.2014, ka vendosur revokimin e gjobës. Me shkresat nr. 330 prot., datë 17.11.2014, nr. 18, datë 12.1.2015, nr. 99 prot., datë 16.3.2015, nr. 58 prot., datë 21.3.2016 dhe nr. 59 prot., datë 21.3.2016 përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar Ministrisë së Shëndetësisë duke kërkuar marrjen e masave për ekzekutim vullnetar të detyrimit. Me shkresën nr. 640 prot., datë 29.1.2014 ministri i Shëndetësisë i është drejtuar drejtorit të SUOGJ-së për marrjen e masave për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, por pa marrë masa vetë ai si autoritet shtetëror për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Përmbaruesi privat, me shkresën nr. 152 prot., datë 22.5.2015, ka vendosur dënimin me gjobë për Ministrinë e Shëndetësisë. Me shkresën nr. 136 prot., datë 16.7.2016, përmbaruesi gjyqësor i ka dërguar SUOGJ-së informacion për ekzekutimin e vendimit. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se përmbaruesi gjyqësor privat ka ndërmarrë hapat proceduralë të nevojshëm për ekzekutimin e vendimit.

24. Në lidhje me sjelljen e autoritetit tjetër, Rektoratit të Universitetit të Mjekësisë, me shkresën 1574/1 prot., datë 9.9.2014 ka parashtruar se do të ndërmarrë hapat e nevojshëm për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë, por nuk ka kryer efektivisht asnjë veprim. Nga materialet e depozituara midis Rektoratit të Universitetit të Mjekësisë dhe spitalit “Koço Gliozheni” ka pasur shkëmbim të disa shkresave për sqarim lidhur me emërimin e shefit të shërbimeve dhe shefave të klinikave, pagesën e tyre dhe të drejtat e detyrat e shefit të shërbimeve, pasi në drejtorinë e spitalit nuk ka pasur asnjëherë njoftim zyrtar për emërimin e shefit të shërbimit dhe të shefave të klinikave. Me shkresën nr. 2629/1, datë 2.12.2016, Rektorati i Universitetit të Mjekësisë i është drejtuar drejtorit të SUOGJ-së duke e sqaruar se për çështjen duhet t’i drejtohet Ministrisë së Shëndetësisë si organi kompetent për nxjerrjen e akteve.

25. Në përgjigje të këtyre shkresave dekani i Fakultetit të Mjekësisë ka sqaruar se informacioni i kërkuar nga drejtoresha e spitalit nuk është në kompetencën e Fakultetit të Mjekësisë dhe se duhet t’i drejtohet Ministrisë së Shëndetësisë si organi epror.

26. Gjykata konstaton se duke filluar nga data 23.9.2013, kur është nxjerrë urdhri i ekzekutimit nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, ka pasur një korrespondencë të gjatë midis kërkuesit, shoqërisë përmbartimore dhe autoriteteve shtetërore. Gjatë gjithë kësaj kohe nga ana e palës debitore, konkretisht Ministrisë së Shëndetësisë, si palë e paditur gjatë procesit gjyqësor, nuk është marrë asnjë masë konkrete për të ekzekutuar vendimin gjyqësor të formës së prerë. Gjykata çmon se është detyrim i debitorit të gjejë mundësitë e duhura për të ekzekutuar detyrimin sipas vendimit gjyqësor dhe jo të paraqesë pengesa.

27. Në përfundim, Gjykata konstaton se në çështjen me kërkues Ilir Tasha ndodhemi para cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit nga autoritetet e ngarkuara nga ligji dhe brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f dhe 134/1/i, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 9441, datë 23.9.2013, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar) Vitore Tusha, Vladimir Kristo, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Fatos Lulo